

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] stemme, at det for meget indtjente Beløb enten skal fradrages i Avancen eller indbetales til Statskassen eller eventuelt tilbagebetales den, der har betalt for meget. Den sidste Bestemmelse har jo særlig Betydning, naar det drejer sig om Salg af Vareposter af større Værdi til en enkelt eller enkelte Kunder. Naar det drejer sig om Salg til en større Kreds af Købere, er denne Vej ikke farbar.

Ved den foreslaaede Ændring af § 8, 6te Stykke, er der givet visse Direktiver til Priskontrolraadet med Hensyn til saadanne Tilfælde, hvor det kan findes nødvendigt at give Tilladelse til Ansættelse af højere Priser end hjemlet ved de principielle Hovedbestemmelser i Paragraffens 2det og 3die Stykke. Det er paalagt Priskontrolraadet i Tilfælde, hvor en Virksomhed ellers ikke kan indtjene en i Forhold til den ansatte Stigning i Prisniveau og Virksomhedens Omkostninger rimelig Nettoavance, at tillade Ansættelse af højere Priser end hjemlet i Hovedbestemmelserne, men der skal dog herved tages Hensyn til, at Virksomhedens Priser ikke kommer til at ligge over de inden for vedkommende Branche sædvanlige Priser. Man har fra Erhvervs side lagt megen Vægt paa en saadan Bestemmelse, og jeg har ikke ment at burde modsætte mig dens Optagelse i Loven, men den kan naturligvis ikke af Prismyndighederne forventes administreret paa en saadan Maade, at Bestemmelsen kan befrygtes at ville virke som en Sovepude for Virksomheder, der ikke er tilstrækkelig dygtige til at holde deres Omkostninger nede paa et passende Niveau.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 8 tilsigter at give Hjemmel for Priskontrolraadet til at gribe ind i Prisaftaler ogsaa inden for de immaterielle Erhverv, hvilket maa anses for naturligt i Betragtning af, at Prislovens øvrige Bestemmelser ogsaa omfatter disse Erhverv.

Ved Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 tilsigtes det at tilvejebringe Hjemmel for Priskontrolraadet til at iværksætte forskellige praktiske Foranstaltninger med Hensyn til Varers Sortering, Emballering, Mærkning m. v. ogsaa uden for Omraadet for Maksimalpriser og Maksimalavancer. Det har nemlig vist sig, at der ogsaa ved Kontrollen med Overholdelse af de almindelige prisberegningende Regler i Lovens § 8 er Anvendelse for de paagældende Foranstaltninger. I øvrigt kan Fastsættelse af saadanne Forskrifter i visse Tilfælde medføre, at man kan forenkle eller eventuelt undlade at iværksætte egentlige Prisordninger. Som Følge af

dette Forslag foreslaas det at lade 1ste Stykke, sidste Punktum, udgaa.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Derefter giver jeg Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Efter de nugældende Regler maa Ægteskab ikke indgaa mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie. Det vil altsaa sige, at det i Dag er forbudt at gifte sig med sin Svigermor. (Munterhed). Ja, det er naturligvis et Spørgsmaal, om der er stor Trang til at gøre det. Det er endvidere forbudt at gifte sig med sin afdøde Kones Datter af et tidligere Ægteskab. Der kan dog gøres Undtagelse herfra ved kongelig Bevilling, naar Mandens tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn, og naar i øvrigt ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse.

Der er altsaa knyttet den Betingelse til Bevillingens Meddelelse, at der i det ved Døden opløste sidste Ægteskab ikke er Fællesbørn, idet man har ment, at der kunde fremkomme stødende Forhold. Hvis f. Eks. en Mand gifter sig med sin Kones Datter af det tidligere Ægteskab, skal hans nye Hustru jo være Moder for sine Halvsøskende.

Vor nys afdøde Kollega, Pastor Norlev, har i lang Tid over for Justitsministeriet fremhævet, hvilke meget uheldige Konsekvenser dette bestemte Krav om, at der ikke maatte være Børn i det sidste Ægteskab, kunde have. Nogle af de Eksempler, som Pastor Norlev har fremført, er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal nævne et enkelt af Norlevs Eksempler. Det drejer sig om en 22aarig Mand, der gifter sig med en 40-aarig Enke, som imellem Børn af første Ægteskab havde en 10-aarig Datter. Denne Datter opholdt sig i Moderens og Stedfaderens Hjem til sit 14de Aar, og saa tog hun Plads som Husassistent. Efter 10 Aars Ægteskab døde Hustruen, og den nu 20-aarige Steddatter tog Ophold i Stedfaderens Hjem for at overtage Husholdningen og passe Stedfaderens og Moderens